

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2313/2016
12.04.2018. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Славица Новаковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Цвета Делић, адвокат из ..., ради опозива поклона, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7718/15 од 01.06.2016. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7718/15 од 01.06. 2016. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 21355/11 од 19.05.2015. године одбијен је као неоснован тужбени захтев за опозив поклона учињеног туженој, који се састоји у праву својине од 6/40 идеалних делова непокретности уписане у ЗКУЛ ... КО ... и кат. парц. бр. ... и куће број ... саграђене на наведеној парцели, сада све на кат. парц. ... КО ... уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., а који је тужиља дала туженој у оставинском поступку Основног суда у Београду О 717/15, услед грубе неблагодарности тужене, те да се утврди да је тужиља власник 6/40 идеалних делова непокретности и то породичне стамбене зграде број ... изграђене на кат. парц. ... КО ..., уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., што би тужена била дужна да призна и трпи и да се ово право у корист тужиље упише у катастар непокретности. Истом пресудом одбијен је тужбени захтев за опозив поклона учињеног туженој који се састоји у износу од 41.900 евра који је тужиља дала туженој, услед грубе неблагодарности као и у делу којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да тужиљи исплати износ од 41.900 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са каматом по Закону о затезној законској камати почев од 03.02.1999. године па до исплате. Одбијен је захтев тужиље за ослобађање од плаћања трошкова судских такси и обавезана тужиља да туженој накнади трошкове поступка у износу од 168.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7718/15 од 01.06.2016. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавила ревизију тужила због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“, бр. 125/2004, 111/2009, 53/13-УС), а који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11....55/14), и налази да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању странке су мајка и ћерка и у оставинском поступку на заоставштини пок. ВВ оглашене су као законске наследнице са по 1/2 на штедним улозима оставиоца. Тужила се у погледу заоставштине која се односи на непокретности уписане у ЗКУЛ ... КО ... и то права коришћења кат. парц. ... са 6/20 идеалних делова и права својине на кући број ... у улици ... на кат. парц. ... са 6/20 идеалних делова на рочишту 10.09.1985. године прихватила наслеђа у своје име и као законски заступник у име тужене, тада малолетне ћерке с тим што је свој део наслеђене непокретности уступила туженој. Тужила је уговором о купопродаји овереним пред судом 03.02.1999. године продала свој двособни стан број ... у улици ... бр. ... у ... за купопродајну цену од 247.500,00 динара од ког износа је купљен стан на ... на име тужене. На наведеним непокретностима у ... и ... тужена је укњижена као искључиви власник као и на дограђеном делу објекта у ..., који је легализован као бесправна градња. Односи странака су дуже време нарушени, тужила живи у адаптираном стану поред куће тужене у улици ... у ... и међусобно не говоре. Тужена је 09.09.2011. године против тужиле поднела тужбу ради исељења, који поступак је прекинут до правноснажног окончања ове парнице. Правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П2 3973/11 од 05.11.2012. године одређена је мера заштите од насиља у породици и забрањено овде тужилји АА да на било који начин узнемирава ћерку, наложено јој је да се уздржи од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужене. Услед сталног вређања, клеветања, нападања и говорења клетви тужиле, тужена је променила свој однос према мајци, овде тужилји.

На утврђено чињенично стање правилно је побијаном одлуком примењено материјално право одбијањем тужбеног захтева за опозив поклона.

Уговор о поклону није регулисан позитивним правом и због тога се на основу члана 4. Закона о неважности правних прописа донетих пре 06.04.1941. године и за време непријатељске окупације на овај уговор примењују правна правила имовинског права. По правном правилу из параграфа 567. Грађанског законика Србије поклонодавац може да опозове поклон ако поклонопримац према њему покаже велику неблагодарност наносећи увреду његовом животу, телу,

части или нарушавајући његову слободу и имање. Груба неблагодарност као разлог за опозив уговора о поклону је фактичко питање које суд цени узимајући у обзир све околности конкретног случаја, ценећи га као вредносно мерило у контексту правила морала и добрих обичаја.

У овом случају правилно је оцењено побијаном одлуком да понашање тужене није одступило од уобичајених мерила понашања ћерке према мајци и да је до поремаћаја односа и прекида контакта странака уследило кривицом тужиле, која је правноснажном парничном пресудом санкционисана због вербалног насиља према туженој. Тужена као поклонопримац није повредила живот тужиле, тело, част, нити је нарушила њену слободу и имовину што представља разлог за опозив поклона и према утврђеним околностима конкретног случаја не може се окарактерисати њено понашање као груба неблагодарност према мајци, поклонодавцу чиме би била повређена правила морала и добрих обичаја посебно када се има у виду да је поклон у виду сувласничког удела на непокретностима, а затим и новчаног износа учињен пре више од 30 година, а односи странака поремећени последњих година. Правилна је и оцена другостепеног суда да тужилца није остала без неопходних средстава за издржавање и да се с тога ни осиромашење поклонодавца као један од разлога због којих се може тражити опозив уговора о поклону није испуњен. Наиме тужилца је пензионер са примањима од 50.000,00 динара месечно и не плаћа трошкове становања, а током првостепеног поступка се није ни позивала на своје осиромашење. Није од значаја за другачију одлуку у овој парници ни околност да је тужена покренула парницу за иселење мајке јер нема доказа да је парница настављена из прекида нити би исход поступка за тужилцу извесно био негативан, а сама тужба је поднета у време вршеног насиља тужиле над туженом.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 405. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Миломир Николић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић